

Jan Rybář

Jan Rybář se narodil 16. července 1931 v Brně. Jeho otec pracoval jako dělník, matka pečovala o domácnost a o výchovu syna. Od září 1945 začal studovat na klášterním gymnáziu na Velehradě. V roce 1949 tam vstoupil do řádu Tovaryšstva Ježíšova.

Po přepadení a zrušení kláštera komunisty v roce 1950 byl spolu s dalšími studenty internován a poslán na stavbu přehrady Klíčava. Tento pracovní tábor opustil po amnestii 9. května 1951.

V roce 1952 narukoval na vojnu k pomocným technickým praporům. Po dvou a půl letech života ve velmi těžkých podmínkách se roku 1954 vrátil do civilu. Pracoval v Brně jako skladník a také jako dělník v železárnách v Třinci. Ani tam neunikl neustálé kontrole StB. Tajně studoval a udržoval kontakty s jezuitskou komunitou. Byl podrobován častým výslechům.

V roce 1960 byl zatčen a obviněn z „nedovoleného spolčování a podvracení republiky“ a odsouzen k dvouletému trestu. Ve věznici ve Valdicích u Jičína měl možnost se setkat s duchovními, díky kterým se dále vzdělával. Vězněný biskup Karel Otčenášek ho tajně vysvětil 17. února 1962 na kněze. Po propuštění na svobodu pracoval Jan Rybář 6 let jako jeřábník v panelárně. Výsledky stále pokračovaly.

Jakmile se roku 1968 uvolnila politická situace, odcestoval na rok do Rakouska do jezuitského kláštera. Na univerzitě v Innsbrucku dokončoval svá studia.

Po návratu se ve vlasti okupované sovětskou armádou začal věnovat kněžské službě. 1. prosince 1969 nastoupil do své první farnosti v Trutnově-Poříčí. Zde působil 17 let. Pečoval jako duchovní mimo jiné o sudetské Němce, kteří zůstali po válce v Trutnově a okolí. StB ho stále sledovala a to až do pádu komunistického režimu v roce 1989.

Po roce 1990 se stal děkanem ve farnosti v Rychnově nad Kněžnou.

V roce 2004 odešel do důchodu do Trutnova, kde působí jako výpomocný duchovní ve farnosti Trutnov Horní Staré Město. Slouží mše v kostele v Mladých Bukách a příležitostně i v jiných kostelích. Vede exercicie v Domě setkání v Albeřicích a zúčastňuje se nejrůznějších besed.

Plní tak stále slib daný při kněžském svěcení Karlu Otčenášekovi – že bude sloužit až do konce života v jeho, tedy královéhradecké diecézi.

